

[Orla Møller.]

pet. begrundes med, at der er større sikkerhed om den danske kronens internationale stilling nu.

Og i dag har regeringen meddelt i Bruxelles, at efter at folkeafstemningen den 2. oktober 1972 har bekræftet Danmarks tilslutning til EF, har den besluttet på ny at påtage sig forpligtelsen til at holde udsvingene i kronkursen inden for EF-båndbredden. Dette er også et udtryk for, at regeringen skønner, at der er skabt en stabilitet om kronens kurs. I øvrigt vil den diskontonesættelse, der har fundet sted, indebære en betydelig sænkning af omkostningerne for erhvervslivet og dermed bidrage til at billiggøre de store investeringer, som skal finde sted både i byggeriet og i den øvrige del af erhvervslivet.

Hvad fremtidsudsigterne angår, skal man nok trods alt ikke overdrive brugen af lyse farver. Men det økonomiske sekretariat hævder dog, at der vil indtræde en mærkbar lettelse af vilkårene for udenrigshandelen i 1973. Der forventes et internationalt konjunkturopsving både i Nordamerika og i de vesteuropæiske lande. Det vil give gunstige betingelser for de danske eksporterhverv; de nye muligheder i EF og handelsaftalerne med de resterende EFTA-lande skulle give betydelige muligheder for fremgang i industrieksporten. Forbedringerne i eksportpriserne for landbruget anslås at ville give en øget valutaandtjening på omkring 1,7 milliarder kr.

Alt i alt anslår det økonomiske sekretariat, at der i 1973 til en finansiering af vækst i importen vil være et beløb på omkring 5,5 milliarder kr. til rådighed.

Til dette vel nok overordentlig lyse billede hører imidlertid nogle mørke streger, som det økonomiske sekretariat også har tegnet. Efterspørgslen kan blive så stor, at det kan volde skadevirkninger over for mulighederne for den dynamiske fremgang i eksporterhvervene, og der kan blive mangel på arbejdskraft i visse industrigrene. Jeg skal senere vende tilbage hertil med nogle bemærkninger om disse problemer, blot her notere, at regeringen har været sig denne problemstilling bevidst, da den udformede hovedsynspunkterne i åbningstalen, idet man dér gør opmærksom på, at væksten i den indenlandske efterspørgsel i nogle år må

dæmpes. Derudover peges der på, at den nye situation med øgede konkurrencemuligheder fordrer særlig lovgivning, der kan lette erhvervenes omstilling til nye og skærpede krav.

Man har valgt forholdsvis runde formuleringer, men sigtet er klart nok. En moderniseret erhvervslovgivning skal give bedre muligheder for investeringer og bedre afskrivningsregler for maskiner. Jeg føler mig overbevist om, at det drejer sig om reelle og nødvendige afskrivninger, og at regeringen ved revisionen af disse forhold vil fjerne eventuelle muligheder for misbrug.

Værdifuldt er det også, at erhvervene får muligheder for at fradrage eller afskrive udgifterne til forsøgsvirksomhed og forskning, ligesom det samme vil blive tilfældet, når det drejer sig om forureningsbekæmpelse og forbedring af arbejdsmiljøet.

I centrum af alle disse drøftelser står regeringens ønske om at skabe økonomisk demokrati, men før jeg tager det spørgsmål op til nærmere behandling, har jeg nogle bemærkninger om den anden side af det økonomiske problem: importen og problemerne i den indre økonomi.

Når udviklingen har været så forholdsvis god på betalingsbalancen, hænger det i væsentlig grad sammen med tre forhold: en øgning af eksporten, en mindre import og regeringens stramme økonomiske politik.

I første halvår af 1972 faldt importen med omkring 2 pct. Det er resultatet af den førte stramme økonomiske politik, men også af regeringens importafgift. Men importen kan ikke i det lange løb holdes nede ved afgifter eller restriktioner, og importafgiftens gradvise bortfald vil resultere i øget import.

Hertil kommer, at man kan imødesæ fortset høj økonomisk aktivitet med stor efterspørgsel både for resten af året og for 1973. Det betyder erfaringsmæssigt en større import. I samme retning peger den øgede eksport, for en øget eksport er ikke mulig uden en øget import. Derfor anslår det økonomiske sekretariat også, at der vil blive tale om en øget import til værdi af ca. 6,5 milliarder kr.

Forudsætter man, at disse tal er forholdsvis realistiske, samt at det er nogenlunde realistisk at forudse et underskud på betalingsbalancen på ca. 1 milliard kr. for dette års vedkommende, vil der blive tale om et